

strien eller ringeagter den, men jeg tror, at han i Modsætning til de afdøde Kolleger ser for mørkt paa Industriens Fremtid i dens Helhed. Gjorde han ikke det, vilde han ganske vist ogsaa være med til her at rætte den hjælpende Haand, der ønskes raft Industrien fra alle Sider. Til det ærede Medlem for 2den Kreds (Jensen-Stengaar-den), som sagde, at han troede ikke, at Industrien ønskede det, vil jeg blot sige, at det ærede Medlem staar de industrielle Kredse saa fjern, at han ikke godt kan have noget Begreb om, hvad den industrielle Verden i det hele ønsker i den Retning. Men naar der paa industrielle Møder rundt om i Landet enstemmig er udtalt Ønske om Fremme af en saadan Kreditforening, synes jeg, at det er et Bevis for, at der ikke blot er Ønske, men ogsaa Trang til Stede. Jeg haaber derfor, at det høje Ting ikke vil lade sig anfægte af mørke Anelser og dunkle Forudsigelser, men rætte Industrien den hjælpende Haand, som har været ønsket i mange Aar, og som jeg haaber, at dette Forslag vil bidrage til at rætte.

Da ikke flere begærede Ordet, sluttedes Forhandlingen.

Lovforslaget (se Tillæg C.) vedtoges med 47 Stemmer mod 1.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive tilfattet Folketinget.

Efter at den højtærede Finansminister er kommen til Stede, gaa vi altsaa over til Behandlingen af det tredje Nummer paa Dagsordenen:

Første Behandling af Forslag til Lov om Udstedelse af 3 pCt.s Obligationer til Dækning af Udgifter til Jærnbaneanlæg m. m. i Genhold til Lovene Nr. 83 til 88 af 8de Maj 1894.

(Lovforslaget findes i Tillæg C., Sp. 123 ff.).

Sagen sattes under Forhandling.

Finansministeren (Lüttichau): Det her foreliggende Lovforslag, der har passeret

Folketinget og er vedtaget der, giver Ministeren Bemyndigelse til i de Tilfælde, hvor de paagældende Love af 8de Maj 1894 angaaende forskellige Jærnbaneanlæg bemyndige Regeringen til at udstede 3 $\frac{1}{2}$ og 4 pCt.s Obligationer, nu ogsaa at udstede 3 pCt.s Obligationer, hvor saadanne maatte erkendes fordelagtigt i Forhold til de til enhver Tid gældende Kurser. Det vil altsaa ses, at der her kun gives Bemyndigelse til at træffe den rette Afvejelse af, hvad der i det givne Øjeblik er mest fordelagtigt for Statskassen, at der derimod ikke sker en Ophevelse af den Bemyndigelse, der tidligere er givet, men kun gives et Supplement til den. Det er dernæst foreslaaet, at de paagældende Obligationer skulle være uopsigelige fra Kreditors Side, hvorimod de fra Statskassens Side skulle kunne opsiges fra Aar 1914, og det vil gælde ikke blot de 3 pCt.s Obligationer, der altsaa nu ville kunne udstedes, hvis dette Lovforslag, som jeg haaber, gaar igennem, men ogsaa de 3 $\frac{1}{2}$ pCt.s Obligationer, som allerede ere udstedte, og som for Fremtiden ville blive udstedte, ligesom ogsaa de 4 pCt.s, om hvilke der maaste dog næppe vil blive Tale i en overstuelig Fremtid. Jeg tillader mig at anbefale Forslaget til det høje Ting.

Da ingen yderligere ønskede at ytre sig, sluttedes Forhandlingen.

Lovforslagets Omgang til anden Behandling vedtoges uden Afstemning.

Man gif derpaa til:

Første Behandling af Forslag til Lov om Forandringer i Loven af 4de Juli 1863 om Told- og Skibsafgifterne.

(Lovforslaget findes i Tillæg C. Sp. 125 ff.)

Sagen sattes under Forhandling.

Finansministeren (Lüttichau): Ogsaa dette Lovforslag har passeret Folketinget og er vedtaget der. Det gaar ud paa,